

Nr 29.

Av herr **Hansson, Frans**, m. fl., om höjning av maximigränsen för lån ur fiskerilånefonden.

Under en lång följd av år har staten lämnat stöd åt fiskerinäringen bland annat genom att med anlitanade av fonden för fiskerinäringens befrämjande (fiskerilånefonden) utlämna lån till fiskare för anskaffande av båtar, motorer, fiskredskap m. m. Detta stöd från det allmännas sida har varit till stort gagn för denna närings utveckling. Särskilt för västkustfisket har dock denna hjälp under senare tid mistat en stor del av sin betydelse beroende därpå, att det belopp, vartill dylikt lån enligt gällande bestämmelser högst må uppgå, numera måste anses allt för lågt.

Detta belopp hade ursprungligen begränsats till högst 10,000 kronor. Genom beslut av 1921 års riksdag höjdes emellertid beloppet till högst 25,000 kronor och denna maximigräns för fiskerilånen har alltsedan kvarstått oförändrad. Vid den tid, då ifrågavarande höjning beslöts, var anskaffningsvärdet per båt för de större motorbåtar, som då användes i Bohuslän, 40,000 à 50,000 kronor. Trots att en fiskare, även sedan ifrågavarande höjning företagits, alltså ej kunde erhålla fiskerilån för bestridande av hela kostnaden för en dylik båt, är det dock tydligt, att ett sådant lån då utgjorde en mycket värdefull hjälp vid anskaffandet av ny båtmateriel.

Sedan dess ha emellertid anskaffningskostnaderna för en fullt modern fiskebåt stigit mycket starkt. Till stor del beror detta givetvis på den allmänna prisstegringen. Därtill kommer emellertid, att båtarna nu göras betydligt större och förses med kraftigare motorer för att kunna användas till trålfiske, vilket numera blivit vårt viktigaste fiske. En dylik stor modern fiskebåt betingar för närvarande i anskaffningskostnad omkring 100,000 kronor. Endast högst en fjärdedel av denna kostnad kan alltså numera täckas genom fiskerilån.

Särskilt under nu rådande försörjningsläge är det givetvis önskligt, att vår fiskeflotta utbygges så, att den blir så effektiv som möjligt. För fiskarena kan det emellertid ofta stöta på betydande svårigheter att på privat väg erhålla kredit på lämpliga villkor, och är det därför av behovet påkallat, att en större del av anskaffningskostnaderna än som nu är möjligt kunde täckas genom fiskerilån. Det synes oss rimligt, att en fiskare skall hava möjlighet att erhålla låneunderstöd för bestridande av åtminstone en tredjedel av dessa kostnader.

Under hänvisning till det ovan anförda få vi föreslå,

att riksdagen ville besluta sådan ändring i gällande bestämmelser rörande fonden för fiskerinäringens befrämjande, att låneunderstöd, som utlämnas av hushållningssällskap eller landsting, må utgöra högst 35,000 kronor.

Stockholm i januari 1943.

Frans Hansson.
Karl H. Andersson.

Gustaf Karlsson.
John Gustavson
i Guntorp.

Oscar E. Mattsson.
J. B. Johansson.

Axel Mannerskantz.

Carl Beck-Friis.